ROZDZIAŁ XVI.

Studjowanie proroctw.

Być może, czytelniku, nie godzisz się studjować proroctwa na tej zasadzie, iż Jezus rzekł: „o onym dniu i godzinie nikt nie wie“ (Mat. 24, 36) i, że „nie nasza rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec w Swojej mocy położył“? (Dz. Ap. 1, 7).

Drogi czytelniku! nie myśl, że studjowanie proroctw polega tylko na wynajdywaniu dat lub zgadywaniu przyszłych wypadków. Nasz Mistrz bardzo roztropnie ukrył przed nami „dzień i godzinę“ przyjścia swego, lecz On także faryzeuszów nazywał obłudnikami, gdy oni nie mogli rozeznać znaków i czasu, rozkazując jednocześnie nam, abyśmy czuwali i błogosławiąc tych, którzy studjują proroctwa[1].

Piotr zachęca nas pilnować słowa proroctwa[2]. „Wszystko pismo od Boga jest natchnione i pożyteczne ku nauce, ku strofowaniu, ku ćwiczeniu, które jest w sprawiedliwości“ (2 Tym. 3, 16).

Wieksza część Pisma św. składa się z proroctw, tak, iż gdyby chrześcijanie chcieli udzielić mu więcej uwagi, to nie zaniedbywaliby swoich obecnych obowiązków, lecz znaleźliby dużo światła na swej co-

(1) Błogosławiony, który czyta i ci, którzy słuchają słów proroctwa tego, i zachowują to, co w niem jest napisane; albowiem czas blisko jest (Ob. 1, 3).

Oto przychodzę rychło: Błogosławiony, który zachowuje słowa proroctwa księgi tej (Ob. 22, 7).

Ale on rzekł: Owszem błogosławieni są, którzy słuchają słowa Bożego i strzegą go (Łuk. 11, 28).

(2) I mamy mocniejszą mowę prorocką, której pilnując jako świecy w ciemnem miejscu świecącej dobrze czynicie, ażby dzień oświtnął, i jutrzenka weszła w sercach waszych (2 Piotra 1, 19).

dziennej ścieżce i wiele zachęty do służenia. Ich wiara opierałaby się na szerszem i głębszem pojmowaniu dróg Bożych i Jego charakteru, a ich duchowy poziom stałby się jaśniejszym i wyrazistszym niż przed tem.

Aby to jednak pojąć i zrozumieć, potrzeba więcej niż powierzchownie badać Pismo św., albo tylko zgadywać przyszłe wypadki. Należy je czytać, sięgając do głębszych nauk, do tych głębokości, które są czasem ukryte w jego ilustracjach, przenośniach, lub historji, a czasem zawierają w sobie jasne jak w blasku słonecznym proroctwa o przyszłej chwale. Takie badanie słowa Bożego jest niezbędną koniecznością, aby móc się przeciwstawić sceptycyzmowi doby dzisiejszej, ponieważ wówczas się uzbrajamy orężem samego Boga i uczymy się sztuki wojennej w Jego własnej szkole. Patrz jak Bóg używa prawd prorockich, aby zawstydzić filozofów i sceptyków[3]. Bóg wskazuje na spełnione proroctwa, jako na dowód, że i inne proroctwa muszą się spełnić. „Oto pierwsze rzeczy przeszły, Ja też nowe opowiadam pierwej, niż się zaczną, dam wam o was słyszeć“[4]. A na świadków tego, że On jest prawdziwym Bogiem[5] i że słowo Jego jest prawdziwe, Bóg wystawił Żydów dla wszystkich narodów.

---

(3) Przedłożcie sprawę waszą, mówi Pan; ukażcie mocne dowody swoje, mówi król Jakóbowy.

Niech przystąpi, a niech oznajmi to, co się ma stać; rzeczy pierwsze, które były, powiedźcie, abyśmy uważali w sercu swem, a poznali cel ich; albo przynajmniej nam przyszłe rzeczy oznajmijcie.

Oznajmijcie, co ma przyjść napotem, a poznamy, żeście bogowie; albo uczyńcie co dobrego lub złego, abyśmy się zdumiewali, gdybyśmy to społem widzieli. (Izaj. 41, 21-23).

(4) Ja Pan, toć jest imię moje, a chwały mojej nie dam innemu, ani sławy mojej bałwanom rytym.

Oto pierwsze rzeczy przyszły. Ja też nowe opowiadam, pierwej niż się zaczną, dam wam o nich słyszeć (Iz. 42, 8-9).

(5) Wszystkie narody niech się społem zejdą, i niech się zgromadzą ludzie. Któż jest między nimi, coby to opowiedział, a przyszłe rzeczy nam oznajmił? Niech stawią świadków swoich, a będą usprawiedliwieni.

Wyście świadkowie moi, mówi

Żydzi są świadkami aż do chwili obecnej.
Proroctwa stanowią ich historję.
Tylko sam Bóg mógł uchronić ich od wynarodoenia się.
I tylko sam Bóg mógł naprzód przepowiedzieć ich storję.
Jest to jeden z oręży ze zbrojowni Bożej, który oże skruszyć całą sofistykę i opozycję ludzi ewierzących.
Niech nas Bóg uchroni od tego, abyśmy mieli gardzić oroctwami! (1 Tes. 5, 20).
O, ziemio! ziemio, ziemio! słuchaj słowa Pańskiego. erem. 22, 29).

ın i sługa mój, któregom ›rał, abyście wiedzieli i wierzyli i, i zrozumieli, żem Ja jest, a : przedemną nie był stworzony ög, ani po mnie będzie.
Ja, Jam jest Pan, a nie masz ›rócz mnie zbawiciela.

Ja oznajmuję i wyswabadzam i opowiadam, a niemasz nikogo między wami z obcych bogów; i wyście mi tego świadkami, mówi Pan, żem Ja Bóg. (Izaj. 43, 9-12).

ROZDZIAŁ XVII.

Praktyczna doktryna.

Na początku zapowiedzieliśmy, że prawda o przyjściu naszego Pana jest wybitnie praktyczną. Na dowód tego przytaczamy następujące ustępy, z których widać, jak Pan Jezus i Apostołowie stosowali proroctwa o Jego powtórnem przyjściu w celu pobudzenia nas do czystości życia.

1. Czuwanie: Mat. 24, 42—44; 25, 13; Mrk. 13, 32—37; Łuk. 12, 35—38; Obj. 16, 15.
2. Trzeźwość: 1 Tess. 5, 2—6; 1 Piotra 1, 13; 4, 6; 5, 8.
3. Pokuta: Dz. 3, 19—21; Obj. 3, 3.
4. Wierność: Mat. 25, 19—21; Łuk. 12, 42—44; 19, 12—13.
5. Nie wstydzić się Chrystusa: Mrk. 8, 38.
6. Przestroga przed miłowaniem świata: Mat. 16, 26—27.
7. Skromność: Filip. 4, 5.
8. Cierpliwość: Żyd. 10, 36—37; Jakób 5, 7—8.
9. Umartwianie ciała: Kolos. 3, 3—5.
10. Szczerość: Filip. 1, 9—10.
11. Zupełne poświęcenie: 1 Tess. 5, 23.
12. Wierność w służbie: 2 Tym. 4, 1—2.
13. Zachowanie wierności rozkazom Apostolskim, 1 Tym. 6, 13—14.
14. Pilność i czystość w pasterstwie: 1 Piotra 5, 2—4
15. Oczyszczanie siebie: 1 Jana 3, 2—3.
16. Pozostawanie w Chrystusie: 1 Jana 2, 28.
17. Znoszene wielorakich pokuszeń i doświadczeń wiary: 1 Piotra 1, 7,
18. Znoszenie prześladowania dla imienia Jezusowego: 1 Piotra 4, 13.

19. Świętość w obcowaniu i pobożności: 2 Piotra 3, 11—13.
20. Zachowanie miłości braterskiej: 1 Tess. 3, 12—13.
21. Pamiętanie o rzeczypospolitej w niebiesiech: Filip. 3, 20—21.
22. Miłowanie przyjścia Jezusa. 2 Tym. 4, 7—8.
23. Oczekiwanie go: Żyd. 9, 27—28.
24. Ufność w dokończenie swego dzieła przez Jezusa: Filip. 1, 3.
25. Wierne wytrwanie aż do jego przyjścia: Ob. 2, 25; 3, 11.
26. Odłączenie się od świata i życie pobożne: Tyt. 2, 11—13.
27. Należy czuwać, gdyż Pan może przyjść nagle: Łuk. 17, 24—30.
28. Nie sądzić przed czasem: 1 Kor. 4, 5.
29. Mieć nadzieję nagrody: Mat. 19, 27—28.
30. Zapewniać wiernych o przyszłym dniu radości: 2 Kor. 1, 14; Filip. 2, 16; 1 Tess. 2, 19.
31. Pamiętać o obietnicach Chrystusa: Jana 14, 2—3; Dz. Ap. 1, 11.
32. Wiara w przyjście Jezusa, daje wzrost w łasce Bożej i zapewnienie o nienaganności w Dzień Pana Jezusa: 1 Kor. 1, 4—8.
33. Będzie to ważny wypadek, którego chrześcijanin oczekuje: 1 Tess. 1, 9—10.
34. Będzie to obrachunek ze sługami: Mat. 25, 19
35. Sąd dla żyjących narodów: Mat, 25, 31—46.1
36. Zmartwychwstanie sprawiedliwych: 1 Kor. 5, 23,
37. Ukazanie się świętych: Kolos. 3, 4; 2 Kor. 5, 10.
38. Będzie to czas radości i pociechy dla tych: którzy się smucą nad tymi, którzy zasnęli w Panu. 1 Tess. 4, 14—18.
39. Będzie to czas ucisku dla niewiernych: 2 Tess 1, 7—9.

40. Przypominane to jest podczas obchodzenia Pańskiej wieczerzy: 1 Kor. 11, 26.

Oto, jaki użytek z powyższych ustępów czyni Nowy Testament. Są one użyte w tym celu, aby zapalić do czynu, pogłębić dowody i wzmocnić zachętę do dobrego. Jaka druga doktryna może być praktyczniejszą od tej? Niestety nie mamy dosyć miejsca dla przytoczenia wszystkich tych ustępów w całości. Byłoby to jednak dla ciebie, czytelniku, wielkiem błogosławieństwem, gdybyś mógł je dokładnie zbadać w Słowie Bożem. Myśmy tu nie uczynili żadnej różnicy pomiędzy ustępami, które się tyczą przyjścia Pańskiego dla wzięcia swoich wiernych z ziemi i tymi, które się tyczą objawienia się Chrystusa, ponieważ jedne i drugie są również skuteczne dla powyższego celu.

Plan przyjscia Chrystusa, wyłożony w następnym rozdziale, wzięty jest przeważnie z małego traktatu, wydrukowanego w Londynie. Jest to streszczenie nauki o przedmilenijalnem przyjściu z wyraźnem i prostem przytoczeniem tekstów pożytecznych dla sprawdzania i głębszego zbadania prawdy. Ponieważ tu przytoczone są tylko główniejsze i najpotrzebniejsze miejsca, to byłoby wielką korzyścią przeczytać również inne miejsca, mające z tamtemi związek.

Co się tyczy rysunków umieszczonych na stronicach, to sądzimy, że one dopomogą każdmu czytelnikowi do orjentowania się w wypadkach, związanych z przyjściem Chrystusa, nietylko jako Oblubieńca, lecz i jako Króla.